

helt frunt; under hittade lillemor en grim-
ma, so vägen kätting och hon tog inte
vara på den, den såg man. Hon häng-
de den på armen, och sen skulle hon
gå och flytta hästarna. Och hon tyck-
te att det drog i den, och den var så tung.
Sen när hon kom och skulle flytta
hästarna och skulle dra upp tjuder sta-
ken, så lade hon den bredvid sig. - Sen
när hon skulle gå, och skulle ta
upp den, då var den borta. - Han
hette Para. Para hunden. Det var på
Is valls lera. Hon hittade den. Det var
väl Uddenberg, som hade gjorden då,
när Para tjänte där.

Karl Andersson,
Boring.

Skriv endast på denna sida!

Uppb. värs 31
Lag, N. Uddenberg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S. 1000.

3091

1

3091

Räslösa
Galgböcker.

2

Vid Räslösa Galgböcker var farminn när varan-
de, när tre stöplien blev avräblade. De ha-
de varit öster över och slagit ihjäl en karl.
För slag ihjäl honom och den tredje den slag
till honom den som han var död. Denna af-
han så till honom att han behövde inte att
dö. Men han sa: "Jag var ändå med," sa
han. "Man var så religiös att han var
nästan halvdöd när han skulle upp på sluf-
stolken. Nu är den hade du fört-
piga. "Ilow var på borden och säg på. "Du
Petter. du Petter," sa han och så svim-
made han.

Björn
Svensson
Räslösa
1865
Karl och K. Ilow.
Böring.

1931
Lage W. Olsson

Skriv endast på denna sida!

När dessa tre pojkarna avrättades så
stod deras bröder med likliks-
torna vid Bärby Kvarnen och rop
så att de var precis fulla.

3. LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Röstlöt
Galgboden

3091

3

Karl Gustafsson
Boring.

Skriv endast på denna sida!

mycket värd 31
Lage Nilsson.

Utan för talade också om en som skulle
avrättas där och han bad att han
skulle få se på yxor som de var
skarp. Då strök han med han-
den utåt äggen. Sen högg skarp-
rättaren tre gånger, men det rju-
tes inte så mycket som en blå-
rand. Så sprang han upp och hof-
pade rätta ner för Berget, och det
är åt minstone 10 meter högt. Sen
jorde han sig i en tät skog som
får var ovanför Risinge. Fallet som
var församlade vid avrättningen. Skulle
då gå skuggig efter honom och de
bitta de honom i ett träd. Då sa
de till honom att han skulle gå ner.
För annars så högg de ner trädet. Sen
tog de honom till Kalmar och vä-
stergång, de skulle avrätta honom då
hade skarp rättaren två yxor. Då som
han fick se och sa på, och den and-
ra tog han fram sedan han ha-
de bunnit för ögonen på honom.

Kal lude Han, *Risinge*
Siv erstat på denna sida!

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rättstora
Högskolan
3091

På högg han till och då för beundret
av. och då gick tungan i mun-
nen på honom så det hördes som
en bubbel. Det var något som
han skulle säga då.

Utt på uppt.

För min var 84 år, då han dog. Han
var varit död i en 30 år.

Karl Ludvika,
Boring

uppt. värd 3/
Lag Nilsson

Skriv endast på denna sida!

5 LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Röstlän
Galgboiken.

3091

5

ACC. NR. 3091

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Öland Upptecknat av: Lage N. Olsson
Härad: Frästgärds län Adress: Urbäck, Frästby
Socken: Karlösa en Berättat av: Daniel Olsson
Uppteckningsår: 1931 Född år: medsläders lantbrukare
Karlösa.

Uppteckningen rör

Ängerstlandet, äker till Frästgården,
vid Karlösa by.

En präst ville äta det, innan det bör-
de till någon gård. Han bjöd upp
bönderna till rej på brännvin. Sen
jok de hem och blev änger köp-
ta.

ängerköpt = misslyckt äro jord affär.

1 sidu.

ACC. NR. ⁷3091

Landskap: ²Öland Upptecknat av: Laga Willewa
 Härad: Gräsgårds härad Adress: Gräddby
 Socken: Karlbo socken Berättat av jag vet inte
 Uppteckningsår: 1931. Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör troll o. lyder så här:

"Uör du tuderst, jag tror att vagnen e
 galen, nu kunnat den för mig!" Det
 var en litet troll, som satte och drog.
 Sen flarade det och slog henne på
 skallen.
 Det hände i Skärbo. Kvattinet var
 Kristinas mor i Gräddby.

1 sida.

"De hade säkert där för sej för, att de
fick säkert där som ätets med. Men
det är väl glömt, så det finnes väl in-
te nu för tiden."

3091

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Nu hade de för sej när de var
ute och töjde och de fick något
som ätets med, att de bar pis-
ken bakåfter, och sa att de fick
äta på den. Och sen sa de att
de såg den där bakåfter, att
de hoppade och stakade och
skulle upp och med."

Samuel W. Larsson
Rjörby

Uppst. d. 20 maj 81
Lage W. Larsson

Om spöket, som det finns på vägar sä-
ger Samuel N. Nilsson följande:

"De vill att de ska gå ut vägen
för dom."

En karl i Rösslösa - by i Kask-
lösa socken - som så illa ut att:

"De tog honom om livet och kastade
honom av vägen."

"Ja, att det är något, det är
det", slutade Samuel N. Nilsson.

Samuel Nilsson
Björby.

Uppb. d. 20 maj 1931

Lage Nilsson

3091

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det var en kare, som jide och ärde.
 Kärl som han jide och ärde, så
 stramlade det till sin ärde.
 blaw lag och lade sig ner och pro-
 hade opp i mössan. Sen skulle
 han rita sig opp och ropa på
 en annan kare där var, så att
 han skulle få med videra. Då
 när den kare, så var de för -
 sommar allihop.
 Sen som han hade i mössan den
 jide han lag behålla.

Det är pengar i färd, som jag sen hand-
 lya om. Täncker för förlagdas till
 kart lösa vorden.

Lennart W. Larsson. Fjärde

uppt. d. 20 maj 1911
 Lage Ullman.

3091

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

3091

11

Spökestugan, stuga vid Klunggården i Östra
Västerstad. Kart löst. Söder. norr om går-
den vid trädgården.

Här skulle det spöka. När gubben Dahl-
gren levde, då hade han en massa
spigor. Och då var de där. I så
många de mangla och då var de där.
Så var där en pojke, som var en
två och tjugo år, som var efter en
spöke med jord och skulle skrä-
ma dem och skulle ättera den döde
skrävöder. Han strödde jord på deras
liure som de manglade. Och han låg
på vinden ovanför. Men hur det var,
så föll han ner. Han slog sig så
han blev krympling, och gick på kryc-
kor i hela sitt liv. Han gick på en kryc-
ken och en kaffe. Han hette Johan Sjö-
ström och var lappskomakare.

"Panderhimma"

Skriv endast på denna sida!

vare 31
Jagge W. W. W.

4 fragment följ. ant.: 12

"Säg där fyra präster, som kom
och jirk. De hade inte väg-
in huvuden. Men de hade
lungor. Han sag jämt en
hop er."

från Pan Sköna.
"Pötky".

Skriv endast på denna sida!

uppt. värd 31
Lage N. M. S. S.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3091

12